

egen Skole, give dem en tilsvarende Ret. Naturligvis maa Samfundet have Lov til at forlange, at Børnene oplæres saadan i Læsning, Skrivning, Regning og skriftlig Dansk, at de som voksne kunne opfylde deres Borgerpligter i Landet. Men naar vi komme til de andre Fag, tror jeg, det vil være lykkeligt og godt for Skolen at give det private Initiativ et frit og stærkt Raaderum.

Der har, synes jeg, været det behagelige ved den Forhandling, her er ført, at de meget skarpe Udtalelser ere undgåede. Den eneste saadanne var en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen). Der er visse Mennesker — jeg skal ikke sige, om det ærede Medlem hører til dem, dertil kender jeg ham for lidt —, der have Lyst til at forpagte for sig en Eneret til det, der er Fælleseje for et Folk. Det ærede Medlem talte om, at Folkeskolens Venner, det vil sige de, der havde den samme Opfattelse som han, vare kun faa endnu, man maatte vente, til de bleve flere. Det er egentlig den eneste skarpe Bemærkning, der er falden under denne Forhandling, og jeg vil svare med at sige, at det ærede Medlem kan berolige sig, hvis han virkelig inderst inde er urolig, der er mange flere Venner af Folkeskolen end dem, der have akkurat den samme Mening som det ærede Medlem. Lad os alle hver for sig give vort Bidrag. Sagen er stor nok til, at den kan trænge til alt det forskellige, der kan gives ud fra de forskellige Opfattelser. Lad os ikke forkætre hverandre, men søge ved et fælles Arbejde at naa til et brugbart Resultat.

Med disse Ord vil jeg slutte, idet jeg igen siger, at jeg har kun Grund til at takke baade for de velvillige og for de kritiske Bemærkninger, stærkere have de ikke berørt mig personlig.

Jørgen Jensen: De forskellige Henvendelser til mig, der ere gjorte fra enkelte Medlemmer angaaende det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke berøre, den rette Plads for deres Drøftelse vil formentlig være i et Udvalg. Og da nu den højtærede Kultusminister har berørt Principperne og, efter min Mening paa fyldestgørende Maade, har besvaret de

principielle Indvendinger, der ere gjorte, skal jeg, for at bidrage mit til at imødekomme Formandens Henstilling om at tilendebringe Forhandlingerne i Dag og til at skaane Tinget for Aftenmøde, indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Der er heller ikke Grund til nu at sige saa overordentlig meget, thi den højtærede Kultusminister har Ret i at fastslaa, at det væsentlige i Forslaget, Underbygningen, dets Bestemmelser om Forholdet mellem Hjem og Skole, er fra alle Sider modtaget med Velvillie. Og naar man fra alle Sider er enig om at fastslaa dette baade som Forslagets Grundprincip og som det, man mest ønsker at opnaa, synes jeg, der er mindre Grund til at opholde sig i større Udstrækning ved den Amtsskolekonsulent, som, saa vidt jeg har hørt, kun det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) stærkt have ønsket. Der kan siges meget om den til Erstatning for Amtsskolekonsulenten foreslaaede Provstikonsulent. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) pegede paa, at han dog maaske skulde have lidt mere Myndighed, end der her er tildelt ham, uden at det ærede Medlem dog i nogen Henseende ønskede Amtsskolekonsulenten. Det er ogsaa et Forhold, der kan drøftes i et Udvalg, og jeg tror, det ikke bliver vanskeligt for os at opnaa Enighed derom.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds vilde fastslaa, at jeg havde udtalt mig som en ubetinget Tilhænger og Beundrer af det hundrede Aar gamle Tilsyn, vi have haft og have i Folkeskolen. Dette er ganske urigtigt, selv om det ærede Medlem mulig kunde ønske at faa mig anbragt paa dette konservative Stade. Nej, jeg har erklæret mig tilfreds med Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Ændringen af Tilsynet, og det er noget ganske andet. Jeg behøver vist ikke at gentage, hvad jeg alt har sagt, og heller ikke at repetere for det ærede Medlem, hvilke Forandringer det er, der foreslaas. De ville sikkert være baade det ærede Medlem og alle vel bekendte, og det synes mig, at de ere af ret indgribende Art. Det ere de ogsaa med Hensyn til Præstens Stilling, som det ærede Medlem har opholdt sig ved. Her maa jeg